

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou v právní věci

žalobkyně: **nezl. E. Č.**, narozené X,
státní příslušnost X,
bytem v ČR: X,
zastoupené JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 11. 11. 2025, čj. OAM-178882-3/OAM-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Ustanovenému zástupci JUDr. Matěji Šedivému se přiznává odměna za zastupování ve výši 12.269,4 Kč která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právním moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zastavil řízení o další opakované, v pořadí již třetí, žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. V žalobě, původně podané jak jménem nezl. žalobkyně, tak jménem její matky, jakožto další žalobkyně, kdy soud část žaloby ve vztahu k matce nezl. žalobkyně odmítl usnesením ze dne 23. 12. 2025, čj. 1 Az 29/2025-32 (v právní moci dne 12. 1. 2026), žalobkyně namítla, že usnesení žalovaného je nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám předcházejícího řízení, které bylo jednostranné a neobjektivní, žalovaný porušil svou povinnost postupovat v souladu s právním řádem ČR, se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Dále namítla, že použité informace žalovaného jsou očividně neaktuální, žalovaný má přitom povinnost zjistit přesně a úplně skutkový stav věci. Žalobkyně dodala, že její zákonná zástupkyně je těhotná a za 10 dnů má termín porodu, těhotenství probíhá s komplikacemi a let letadlem a absence lékaře může vést ke zdravotním problémům a ohrozit dítě. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
3. Součástí žaloby byl také návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který soud usnesením ze dne 23. 12. 2025, čj. 1 Az 29/2025-35, žalobě nepřiznal (v právní moci dne 12. 1. 2026).

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný s uplatněnými námitkami nesouhlasil. Odkázal na obsah správního spisu a napadené rozhodnutí. Dodal, že napadené usnesení se týká další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, věc žalobkyně byla již dvakrát pravomocně ukončena, přičemž ani ve třetí žádosti žalobkyně neuvedla žádné nové skutečnosti ani nepoukázala na žádnou podstatnou změnu okolností jejího případu. Plná závislost nezl. žalobkyně na její matce nepředstavuje podstatnou změnu okolností ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný nepostupoval jednostranně, ale vycházel z aktuálních informací o zemi původu žalobkyně, které jeho argumenty potvrzují. Existuje tam funkční systém státní ochrany a podpory obětí domácího násilí, včetně azylových domů a krizových center. Nejsou shledány překážky pro navracející se občany v přístupu k lékařské péči, sociálním službám a na trh práce. Nebylo tak nutné provádět další dokazování. Své rozhodnutí považoval žalovaný za zákonné a přezkoumatelné.
5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

6. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že nezl. žalobkyně podala další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu dne 9. 11. 2025, v pořadí již třetí.
7. První žádost podala nezl. žalobkyně prostřednictvím své matky dne 29. 5. 2023 (ve věku 2 měsíců), kterou žalovaný zamítl a žalobkyni žádnou formu mezinárodní ochrany neudělil rozhodnutím ze dne 18. 8. 2023, čj. OAM-1086/ZA-ZA11-ZA20-2022. Důvodem podání žádosti bylo společné tvrzení nezl. žalobkyně a její matky, že by je v případě návratu mohl její dědeček (otec její matky) nebo její biologický otec (bývalý partner její matky) zabít, neboť v zemi původu matky nezl. žalobkyně platí nepsaný zákon, že pokud není žena vdaná, nesmí mít sexuální vztah a otěhotnět. Matka žalobkyně však otěhotněla nezletilá, a když se o tom dozvěděl její otec (dědeček nezl. žalobkyně), začal její matce vyhrožovat zabitím. Důvody nezl. žalobkyně tak přímo souvisely s důvody její matky, která jako další důvod uvedla, že má obavy, že ve vlasti nebudou mít kde s dcerou žít a skončí na ulici. Žalobkyně

podala proti tomuto rozhodnutí žalobu ke zdejšímu soudu, který ji rozsudkem ze 14. 3. 2024, čj. 19 Az 23/2023-44, zamítl, a Nejvyšší správní soud (NSS) následně kasační stížnost žalobkyně odmítl svým usnesením ze dne 12. 6. 2024, čj. 6 Azs 82/2024-27, které nabylo právní moci dne 28. 6. 2024.

8. Druhou žádost podala žalobkyně dne 16. 7. 2024, kterou žalovaný posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a podle § 25 písm. i) téhož zákona řízení o ní zastavil rozhodnutím ze dne 25. 7. 2024, čj. OAM-928/ZA-ZA11-ZA01-2024. Žalobkyně ve své druhé žádosti uvedla totožné důvody, které uváděla již v řízení o první žádosti, a to nebezpečí ze strany rodičů a bývalého partnera. Žalobu proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze, zamítl rozsudkem ze dne 14. 3. 2015, čj. 4 Az 24/2024-35. Kasační stížnost žalobkyně NSS odmítl usnesením ze dne 20. 5. 2025, čj. 21 Azs 81/2025-20, které nabylo právní moci dne 30. 5. 2025.
9. Aktuální třetí žádost o mezinárodní ochranu podala za nezl. žalobkyni její matka s odůvodněním, že žádá o mezinárodní ochranu i pro své druhé dítě. Nemá nikoho, kdo by se o nezl. žalobkyni mohl postarat, je na své matce plně závislá, nemá jinou možnost, protože dítě nemůže svěřit nikomu jinému a prosí o posouzení své tíživé situace.
10. Žalovaný rozhodl o žádosti dne 11. 11. 2025 napadeným rozhodnutím – usnesením, kterým podle § 11a odst. 3 zákona o azylu řízení o žádosti žalobkyně zastavil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 11. 2025. Žalovaný posoudil důvody další opakované žádosti nezl. žalobkyně o mezinárodní ochranu a provedl srovnání s jejími tvrzeními, které učinila v rámci předchozích řízení o mezinárodní ochraně.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“) podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, a s přihlédnutím k § 32 odst. 9 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, podle kterého soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy, a dále s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
12. Soud ve věci nařídil jednání na den 2. 2. 2026, neboť žalobkyně takové projednání věci od počátku výslovně požadovala. K jednání se dostavil pouze její ustanovený zástupce a žalovaný. Na jednání setrvali účastníci řízení na svých dosavadních stanoviscích a procesních návrzích.
13. Žaloba **není důvodná**.
14. Soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel z této právní úpravy.
15. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném od 1. 10. 2025 podle čl. II bodu 1. zákona č. 314/2025 Sb., (dále jen „zákon o azylu“), se další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany rozumí *třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo 3. druhé*

žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).

16. Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu [p]odal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a [pozn. soudu: v případě citace § 14a jde o zjevný legislativní překlep, neboť doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny upravuje § 14b], ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.
17. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu [m]inisterstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.
18. Soud předně uvádí, že stručnou žalobu žalobkyně shledal projednatelnou, neboť obsahuje, byť z části obecné, ale zcela zřejmé námitky. Takto vznesené žalobní body ustanovený zástupce již dále nedoplňoval a k uplatnění nových žalobních bodů nebyl s ohledem na uplynutí doby k podání žaloby oprávněn. Nicméně soud uvádí, že míře obecnosti uplatněných námitek odpovídá i míra obecnosti jejich přezkoumání soudem.
19. V případě přezkumu usnesení o zastavení řízení o další opakované žádosti správní soud zkoumá pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení, nikoliv samotné důvody podání žádosti [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 8. 9. 2011, čj. 7 Azs 28/2011-74, a ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Azs 185/2017-38]. Jinak řečeno zkoumá, zda se lze důvodně domnívat, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností týkajících se možného pronásledování (§ 12) nebo hrozby vážné újmy (§ 14a), a dále, zda žadatel v době podání další opakované žádosti již splňuje důvody pro udělení mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny.
20. Jak vyplývá z ustálené judikatury NSS k problematice opakovaných žádostí, kterou lze vztáhnout i na nyní posuzovanou věc, „[h]lavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ (viz právní větu k rozsudku NSS ze dne 11. 6. 2009, čj. 9 Azs 5/2009-65, podtržení doplnil zdejší soud).
21. Postup podle § 11a odst. 3 zákona o azylu se uplatní s přihlédnutím ke všem předchozím řízením, což znamená, že všechny skutečnosti tvrzené cizincem už byly posouzeny jednak ministerstvem, ale i odvolacím soudním orgánem (podal-li cizinec opravný prostředek), a to

jak v prvním standardním řízení, tak v řízení o první opakované žádosti. Případné nové skutečnosti musí být takového charakteru, že jde o podstatnou změnu okolností se vztahem k pronásledování nebo hrozbě vážné újmy a žadatel je musí uvést ve svém podání. Ne každá nová skutečnost tedy naplní tyto podmínky. Ministerstvo o režimu této další opakované žádosti rozhodne v již popsaném „mikro“ řízení a řízení o žádosti buď usnesením zastaví, anebo žadatele vyzve, aby se dostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti, což jasně indikuje, že ministerstvo žádost vyhodnotilo jako přípustnou a činí další kroky v řízení. (CHMELÍČKOVÁ, N., VOTOČKOVÁ, V. *Zákon o azylu. Praktický komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-2-4]. ASPI_ID KO325_p11999CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X, § 11a).

22. Jak plyne ze shrnutí obsahu správního spisu výše v bodě 6. a následujících, předchozí žádosti posuzovaly jak žalovaný, tak soudy opakovaně, přičemž žalobkyně nebyla dosud úspěšná.
23. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí o aktuální žádosti o mezinárodní ochranu shrnul obsah a průběh předchozích řízení o žádostech nezl. žalobkyně a provedl srovnání s jejími tvrzeními, které v rámci předchozích řízení ve věci mezinárodní ochrany učinila. Důvodem pro podání její třetí žádosti bylo tvrzení, že žalobkyně je plně závislá na své matce, její zákonné zástupkyně, a ta ji nemůže svěřit nikomu jinému. Žalovaný tak dospěl k závěru, že tento tvrzený důvod nepředstavuje žádnou podstatnou změnu okolností a žalobkyni, resp. ani její matce, v případě návratu do vlasti nehrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy dle zákona o azylu. Opřen o zprávy o zemi původu žalobkyně dále konstatoval, že tam ani nedošlo k žádné zásadní změně z hlediska obecné bezpečnosti či politické situace, která by mohla mít vliv na odlišné posouzení její žádosti. K tomu odkázal na informaci OAMP ze dne 6. 8. 2025 – Gruzie – Domácí násilí. Legislativa, státní ochrana a podpora obětí, či ze dne 23. 9. 2025 – Gruzie – Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce. Žalobkyně tak neuvedla žádné nové skutečnosti, nepoukázala na žádnou podstatnou změnu okolností jejího případu a ani žalovaný neshledal takové nové skutečnosti či jejich změnu, na jejichž základě by bylo možné se domnívat, že by žalobkyně byla vystavena pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.
24. Soud konstatuje, že v daném konkrétním případě nemá pochybnosti o tom, že žalovaný postupoval správně v případě posouzení další opakované žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu, pokud řízení o ní zastavil podle výše citovaného ustanovení zákona o azylu. Závislost nezl. žalobkyně (fyzická, citová, ekonomická atp.) na její matce je sice s ohledem na její nízký věk zjevná a lidsky pochopitelná, nemůže být však sama o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, ani důvodem, pro který se lze důvodně domnívat, že by nezl. žalobkyni v Gruzii hrozilo pronásledování nebo vážná újma.
25. To ostatně potvrzují i informace o zemi původu, které si obstaral a z nichž vycházel žalovaný (viz bod 23. výše). Z těchto informací vyplývá, že nezl. žalobkyně a její matka mají ve vlasti reálné možnosti pro uspořádání si bezpečného života mimo dosah původní rodiny matky žalobkyně, a to jak co do otázky chráněného bydlení, tak ohledně zdravotní či sociální péče. Nelze ani opomenout fakt, že Gruzie je podle právních předpisů ČR považována za bezpečnou zemi původu podle § 2 bodu 8. vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. Použité informace o zemi původu přitom vyhovují judikатурním požadavkům na jejich kvalitu, podle kterých musí jít o zprávy o zemi původu, které jsou (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené

z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné [srov. rozsudky ze dne 31. 7. 2008, čj. 5 Azs 55/2008-71; či ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS]. Tím je vyvrácená i obecná námitka žalobkyně, že použité informace žalovaného jsou očividně neaktuální a žalovaný přesně a úplně nezjistil skutkový stav věci.

26. Žalobkyně přitom blíže neuvedla, v čem jsou tyto zprávy dle jejího názoru nevyhovující nebo nepravdivé, za dané situace lze přitom jen ztěžít použité zprávy považovat za neaktuální, neboť byly aktualizovány k datu jen několik málo měsíců před vydáním napadeného rozhodnutí a žalobkyně netvrdila, natož nedoložila, že by se situace Gruzii oproti informacím v použitých zprávách zásadně změnila a v čem. Je přitom primárně na žadateli, aby žalovanému sdělil, proč se domnívá, že by byl v zemi původu vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy z azylově relevantních důvodů, které vyvstaly v důsledku podstatné změny okolností u žadatele nebo v zemi jeho původu. Břemeno tvrzení tedy tíží pouze žadatele (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2008, čj. 4 Azs 103/2007-63).
27. Stejně tak je nedůvodná obecná námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť jak vyplynulo z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 23. výše), žalovaný jednoznačně uvedl, z jakého skutkového stavu vycházel a jak o třetí žádosti žalobkyně uvažoval a z jakých důvodů a podle jakého ustanovení o nich rozhodl. K tomu soud též připomíná bohatou a ustálenou judikaturu NSS k otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, podle které „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní věci“ (viz např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, čj. 9 As 66/2009-46). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Napadené rozhodnutí však uvedenou vadou zcela jistě netrpí.
28. Soud v této souvislosti též připomíná, že z čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice (viz výše bod 15.) vyplývá, že je soud rozhodující o opravném prostředku v zásadě povinen posoudit důvody poskytnutí mezinárodní ochrany nebo skutkové okolnosti, které se sice týkají událostí nebo hrozeb, jež údajně nastaly před přijetím uvedeného zamítavého rozhodnutí, ba dokonce před podáním žádosti o mezinárodní ochranu, avšak uplatněny byly poprvé v řízení o opravném prostředku. Musí ale dát možnost posoudit tyto nové důvody či skutečnosti i rozhodujícímu orgánu. Nové důvody nebo skutečnosti nemusí posoudit, pouze pokud byly uplatněny v pozdní fázi řízení, nebyly dostatečně konkrétní, nebo okolnosti nejsou významné nebo dostatečně odlišné od okolností, k nimž již rozhodující orgán mohl přihlédnout. Vzhledem k tomu, že žalobkyně žádné nové důvody či nové skutečnosti ve své třetí žádosti, ani v žalobě neuvedla, soud je nemohl jakkoliv hodnotit, natož k nim přihlédnout.
29. Nad rámec nezbytně nutného soud též dodává, že žalobkyně nesplňovala ani podmínky pro udělení mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny (§ 13, § 14b), neboť takové rozhodnutí by vyžadovalo přítomnost jejího rodinného příslušníka, kterému byl v ČR udělen buďto azyl anebo doplňková ochrana, a její matka (otec nezjištěn) v ČR nepožívá

mezinárodní ochranu v žádné z jejich forem (její žaloba byla naposled zamítnuta rozsudkem ze dne 28. 1. 2026, čj. 16 Az 16/2025-31), přičemž žádný jiný takový rodinný příslušník žalobkyně se v ČR dle zjištěných a dostupných informací soudu nenachází. S účinností od 1. 7. 2023 též zanikla do té doby existující možnost poskytnutí doplňkové ochrany z důvodu, kdy by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR, a tedy i porušení práva na respektování rodinného a soukromého života podle čl. 8 Úmluvy (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 2. 2024, čj. 7 Azs 186/2022-48, č. 4589/2024 Sb. NSS).

30. Soud se též nemohl ubránit pochybnostem o věrohodnosti tvrzení nezl. žalobkyně, resp. její matky, která v žalobě ze dne 29. 11. 2025 tvrdila, že má rizikové těhotenství a velmi blízký termín porodu, protože by nezvládla cestu letadlem v případě vycestování do vlasti, své těhotenství však ani k výzvě soudu nedoložila a později v průběhu soudního řízení pak vyšlo najevo, že tato tvrzení již nejsou aktuální, druhé dítě matky nezl. žalobkyně se narodilo již v červenci 2025. Matka nezl. žalobkyně tudíž v žalobě uváděla nepravdivé údaje (což potvrzuje rodný list její další dcery Mii narozené dne 26. 7. 2025 v Praze, viz č. l. 22 soudního spisu).
31. Se všech shora uvedených důvodů tak soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné nebo nezákonné. Skutkový stav byl dle názoru soudu zjištěn dostatečně v rozsahu, který byl vymezen důvody podané žádosti a nezbytný pro vydání napadeného usnesení o zastavení řízení.
32. Soud s ohledem na velmi nízký věk žalobkyně a její závislost na její matce pak nad rámec nezbytně nutných závěrů upozorňuje matku žalobkyně na řadu jiných právních institutů určených k legalizaci pobytu cizinců na území ČR, kterou lze využít, byť je tato právní úprava složitá (zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR). Pokud tedy matka nezl. žalobkyně usiluje o to, aby mohla v ČR legálně pobývat a realizovat zde svůj rodinný život, může k tomu využít právě tyto instituty, a to třeba i v součinnosti s advokátem, který soud žalobkyni ustanovil k zastupování ve věci její třetí žádosti o azyl, neboť uvedený advokát se specializuje na cizineckou i azylovou problematiku, případně bude-li právní služby potřebovat poskytnout bezplatně, má matka nezl. žalobkyně možnost se též obrátit na Českou advokátní komoru (www.cak.cz) s žádostí o bezplatné přidělení advokáta, anebo se obrátit na řadu neziskových organizací poskytujících bezplatné právní poradenství či zastupování cizincům, které lze dohledat na internetu, případně zvolit možnosti nabízené na stránkách Ministerstva vnitra ČR (<https://.mv.gov.cz> - Kontakty na organizace, které vám poskytnou bezplatnou pomoc či poradenství - Ministerstvo vnitra České republiky).

VI. Závěr a náklady řízení

33. Soud v daném případě neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, ani jeho postupu, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. Výroky o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto nemá nárok na náhradu nákladů řízení, žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani je nepožadoval, proto mu soud právo na náklady řízení nepřiznal.

35. Ve věci soud ustanovil nezl. žalobkyni zástupce, JUDr. Matěje Šedivého, advokáta. Podle § 35 odst. 10, věty první a druhé s. ř. s. [n]avrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Byla-li návrhovateli ustanovena zástupcem některá z osob uvedených v odstavci 2, která je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinná z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zvláštního právního předpisu. Ustanovenému zástupci tak náleží za zastupování nezl. žalobkyně odměna, která spočívá ve 2 úkonech právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) - převzetí a příprava právního zastoupení, účast na jednání soudu dne 2. 2. 2026 [§ 11 odst. 1 písm. a), g)]. Odměna za jeden úkon právní služby v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí činí 4.620 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025], celkem 9.240 Kč, k čemuž je nutno dále přičíst náhradu hotových výdajů ve výši paušální částky 450 Kč za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem 900 Kč. Zástupce žalobkyně soudu nedoložil, že je plátcem DPH, soudu je však z úřední činnosti tato skutečnost známá a též ji ověřil ve veřejně dostupném registru plátců DPH. Uvedenou částku proto soud navýšil o částku odpovídající této dani 2.129,4 Kč (21 %). Celkem tedy ustanovenému zástupci náleží hotové výdaje a odměna za zastupování ve výši 12.269,4 Kč (9.240 + 900 + 2.129,4), která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, na číslo účtu, které zástupce písemně sdělí soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 32 odst. 8 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu].

Praha 2. února 2026

Mgr. Darina Michorová
samosoudkyně